

BUNNSOLID OG HERLIG

Det er med en viss spenning vi åpner den store esken som inneholder Hegel H20. Kan denne forsterkeren leve opp til både våre forventningen og Hegel sine ambisjoner? Vel, det er ting som tyder på at de leverer denne gangen også.

Tekst: Håvard Holmedal (havard.holmedal@hl-media.no)

Det kommer nye produkter hele tiden, og det er ikke alltid at forbedringene eller forandringene egentlig forsvarer alt ståket og styret rundt produktene. Kanskje noen flere burde kunne tatt frem og benyttet et mkII etter produktnavnet slik som Pioneer har gjort med sin A-A9 som vi også har test i denne utgaven av Hjemmekino. Det er jo liksom ærlig nok. I Hegel sitt tilfelle er H20 et resultat av en lengre periode med nye ideer, mye tenking og nye ambisjoner. Nå er ikke dette den første forsterkeren som kommer ut av dette prosjektet. Den første var den fantastiske forsterkeren H10, men den klarte ikke Hegel å lage mer enn 30 eksemplarer av. Tunge manuelle prosesser under produksjonen er nevnt som årsak, men det kan de jo ikke fortsette med hvis de vil være med i dette markedet! Derfor har de også gjort et anstendig stykke arbeide med å automatisere produksjonen av H20 mest mulig.

Leverer mye kraft

En effektførsterkers egentlige jobb er såre enkel. Den skal forsterke det signalet som

kommer fra forforsterkeren og levere dette videre til høyttalerne. Såre enkelt. Dessverre er det utrolig mye som kan gå galt underveis. Faktisk så mye at det krever en anseelig mengde jobb og penger for å bringe en form for orden på det hele. Det har da også vist seg at gode forsterkere uten unntak koster mye penger. Alt som finnes av budsjettalternativer kan riktignok være mye for pengene, men vi har fortsatt tilgode å finne forsterkere i den rimeligere enden av prisskalaen som egentlig kan ta kampen opp mot rådyre highend-produkter. Egentlig har vi ikke noe stort håp om at Hegel H20 skal klare det heller, men det er uansett svært interessant å se hvor nære de kan komme med sin filosofi; mer kraft, mindre forvrengning og lavere pris.

Det starter unektelig bra med en forsterkereffekt på hele 2 x 200 Watt og en meget sjenerøs strømforsyning. Hegel har

også gått til det skrittet å manuelt matche komponenter for å få absolutt kontroll på alle kretsløp. Forsterkeren er selvfølgelig også balansert.

Er dette noe for hjemmekinoen?

Selvfølgelig kan den benyttes i hjemmekinoen. Vi har hatt stor glede av å benyttet Hegel-forsterkere i vår egen hjemmekino, men H20 er selvsagt ikke noe å koble til en rimelig receiver uansett hvor fristende det måtte virke. Det er vel bare Pioneer, Yamaha og Onkyo sine største modeller som virker som gangbare på grunn av sine gode forforsterkere, men vi føler at denne forsterkeren hører hjemme på dedikerte stereo-forforsterkere med høy kvalitet, og tilhørende balanserte utganger. Har du allikevel lyst til å benytte den i kinoen skal ikke vi stå i veien. Det er bare å sette seg ned å bruke kalkulatoren og finne ut hvor mye 7

Tekniske data

- Type: Effektførsterker
- Effekt: 2 x 200 Watt (8 Ohm) 2 x 350 Watt (4 Ohm)
- Balanserte utganger: Ja
- Forvrengning: Mindre enn 0,006 % ved 100 Watt
- Intermodulasjon: Mindre enn 0,01 %
- Dempefaktor: Mer enn 1000
- Transistorer: 20 x 15 A 150 Watt bipolare
- Størrelse: 12x43x37 (HxBxD)
- Vekt: 25 Kg

Hjemmekino
HIGH-END

energi i toppen. Dette låter alltid flott, men det glemmer også bort livgivende detaljer som mange andre vil hevde er en del av en lydopplevelse av virkelig høy kvalitet. Problemet med å beholde energien og dermed alle detaljene i diskantområdet er at produktene får en tendens til å bli skarpe og harde. Noen så til de grader at de sammen med et par høyttalere som ikke trekker fra særlig mye, og akustikken i enkelte stuer bortimot skjærer ørene av den som sitter i lytteposisjon.

Hegel har vært på jakt etter hva det er som gjør lyden hard og spiss, og hvorfor den ikke fremstår som virkelighetens myke og innbydende vektløse diskantgjengivelse. Løsningen mener de er å lage en forsterker med meget lave verdier av høyere ordens harmonisk forvrengning. Kanskje det er det som gjør at også denne forsterkeren spiller gnistrende godt når vi snakker om gjengivelse av detaljer, og at den har en utrolig energi i diskantområdet uten at det oppleves som alt annet enn påtrengende eller hardt. Til tross for at Hegel åpenbart har klart å ta tak i et av problemene med forsterkerdesign, er forsterkeren fortsatt ikke varm, tilbaketrent eller behagelig når musikken som avspilles slett ikke er det. Det virker ikke som det er Hegel sin

lydfilosofi, heller. Vi har testet en del Hegel-utstyr de siste årene, og sist den fantastiske D/A-konverteren HD10, og vi har ikke funnet en eneste antydning til at de har endret filosofi på lydsiden. Det er fortsatt ærlig, forbausende direkte og rett frem, og fullstendig ujalte. Etter vår mening er det akkurat slik det skal være, hvis man da ikke har store akustiske problemer i lytterrommet slik det er beskrevet i de akustikkartiklene vi har trykket den siste tiden. At det låter spisst og hardt er etter de erfaringene vi har gjort i vårt lytterrom nesten aldri et problem. Nesten uansett hvor «galt» vi kobler sammen produkter og kabler i systemet vårt. Derimot kan lyden fort bli kjedelig hvis produsentene skulle falle for fristelsen til å dope ned produktene for å tilpasse dem til hjemmets innebygde akustiske problemer. På grunn av lytterrommets lave nivå av refleksjoner blir det også veldig fort klart hvis det mangler detaljer i gjengivelsen, og da særlig i diskanten og det øvre mellomtoneregisteret.

Musikken

Med en forsterker som lover kjøperen såpass mye krefter, er det fristende å koble til store høyttalere, men vi holder oss til Swans M6 også i denne

kanaler med så mye moro vil koste deg!

Kanskje du kan ringe oss slik at vi kan få lytte til resultatet?

Vi har imidlertid ikke ofret så mye tid på å spille film denne gangen, men nøyde oss med musikk i forskjellige former og utgaver. Det er jo først og fremst dette som er Hegel sitt utgangspunkt, og det er også musikk som klarer å hente frem de beste lydmessige egenskapene til H20.

Kan transistorer låte mykt?

Det finnes en masse eksempler på at transistorforsterkere som låter mykt, og etter en demo i Las Vegas for noen år siden ble jeg også hundre prosent overbevist om at rørforsterkere kan låte svært lyst og til dels også temmelig hardt. Dette var kanskje før kineserne fikk skikkelig orden på elektronikken sin, men like fullt en ganske smertefull opplevelse.

Transistorforsterkere som låter mykt, avrundet og varmt er stort sett dopet ned i diskantområdet for å avhjelpe enkelte lyd-entusiastens angst for produkter med mye

testen. Høytaleren har et aldeles glimrende båndelement i diskanten, et mellomtoneelement med særdeles god dynamikk, og det gjør at den avslører nådeløst musikk som er dårlig spilt inn, eller kombinasjoner av utstyr som ikke egentlig fungerer spesielt godt sammen. Vi eksperimenter som vanlig litt med kabler også, men uansett kabler er det nesten ikke hørbare forskjeller når vi snakker om klangbalanse i kinoen vår. Perspektivet og tredimensjonaliteten forandrer seg dog fra litt til mye avhengig av kabel, og det er viktig nok og etter min mening i mange tilfeller også vært prisen, men å være veldig opptatt av hva slags kabler vi til enhver tid benytter er å ha litt feil fokus.

Jeg begynner med Karunesh og får umiddelbart godfølelsen. Her er det så mye som foregår i det øvre frekvensområdet at det nesten aldri blir ordentlig avslappet og behagelig. Det blir det ikke denne gangen, men det er åpenbart heller ikke meningen. Når fløyter, metallperkussjon og bjeller i ymse størrelser begynner å ringe om kapp blir det nesten alltid litt tøft. Hegel H20 har en utrolig realistisk måte å gjengi musikk, og det gjelder ikke først og fremst i diskantområdet. I tillegg tegner den opp lydbildet med flott avstand mellom instrumentene og lager utrolig mye luft og plass. Forsterkeren er også så dørgende stille at vi får det høyst etterlengtede sorte hullet bakover i lydbildet. Her er det utrolig mye plass!

Jeg fortsetter med en helt ny plate. Nemlig Rickie Lee Jones og platen *Balm In Gilead*. Rickie har laget noen fantastiske plater tidligere med nydelig lyd, og når hun endelig er tilbake, er det faktisk all mulig grunn til en liten feiring. Stemmen til Rickie er meget karakteristisk og her gjør H20 en fantastisk god jobb med å hente ut hele stemmen med all dens luft og rariteter og hele Rickie, og tegne henne opp på noe

som må kunne beskrives som et kullsort lerret der hver enkelt lydhendelse lyser opp som en nyttårsrakett, mens alt rundt er ravsvar og fullstendig stille.

Forsterkere som dette får frem sine beste kvaliteter når de får litt enkel, rolig og forsiktig oppbygget musikk å tygge på, men vi må ufordre litt også, for det er fint med den utrolig ryddigheten og highend-skimmeret i diskanten, men det er veldig enkelt å høre at denne forsterkeren også har dynamikk og bassgjengivelse som matcher resten av dens kvaliteter. Våre faste høyttaler og forsterkertorturister Infected Mushroom får bolte seg på høyt volum denne gangen også, og hvis noen er ute etter hva som er egentlig er forskjellen på denne forsterkeren og en stor og tung hjemmekinoreceiver som for eksempel Yamaha Z11 er det omtrent all verdens forskjell. Der den kraftige og store hjemmekinoreceiveren forsøker så godt den kan, og det er slett ikke så rent lite imponerende, spiller H20 med et helt annet dynamisk overskudd. Dette er åpenbart allerede etter noen sekunder inn i første spor på CD-en. Bassen er monumental, dyp og svært kontrollert, og dynamikken er strålende i alle sekvenser av musikken, og det gjelder over hele frekvensområdet.

Forsterkeren formelig oser av spilleglede, og det gjør selvfølgelig at du som lytter også får frem smilet og kanskje også nikker anerkjennende til den gedigne kvaliteten på alt som har med scene, perspektiv og romfølelse å gjøre.

Jeg føler også at Hegel virkelig kan gjøre livet vanskelig å leve for andre forsterkere under 40 tusenlapper og kanskje et stykke over. Den er kanskje ikke like stor, imponerende og prangende som en del av de andre alternativene, men vi kan love at den gir dem en match når det gjelder lyd kvaliteten, og faktisk også på kontroll og brutal styrke. Vi har hatt en del forsterkere koblet

til på høyttalerne i kinoen, men de har aldri vært så levende og så utrolig morsomme å lytte til. Det er ikke slik at man begynner å trampe takten eller gjøre andre ortopediske krumspring. Snarere tvert i mot, egentlig. Man lener seg bakover, lukker øynene og nyter stillheten, roen og luften som hele tiden ligger mellom hver eneste transient. Plass skaper ro, og når hjernen faktisk tror på, eller er i stand til å kjenne igjen det rommet som settes opp, blir lydopplevelsen avslappet og faktisk riktig så deilig.

Konklusjon

Vi har kost oss i uvanlig grad sammen med denne forsterkeren. Den setter opp et lydbildet som liksom bare er akkurat slik vi vil ha det. Det tar ikke mange minutter etter at du har slått den på før du finner den store roen, og det er alltid et godt tegn. Det betyr jo at vi hviler, slapper av og nyter når vi lytter til musikk. Og da snakker jeg ikke om å nyte spinkelt arrangert musikk med noen få instrumenter, men gjerne fullt øs fra rockeband med fullt symfoniorkester på baksiden. Forsterkeren klarer på forbausende vis å holde instrumentene fra hverandre og gjøre dem tydelige, en og en i lydbildet, og få alt til å låte fantastisk realistisk.

! VI MENER:

Vår endelige konklusjon er at Hegel H20 er fabelaktig god forsterker!

Hegel H20

PRIS: KR 34.990

PRODUSENT: Hegel AS

